

ASSEMBLEA GENERAL EXTRAORDINÀRIA 2023

7 de març de 2023
Reial Club Marítim de Barcelona

CONVOCATÒRIA D'ASSEMBLEA GENERAL EXTRAORDINÀRIA 2023

Benvolgut/da soci/sòcia,

La Junta Directiva del Reial Club Marítim de Barcelona, en reunió de data sis de febrer de 2023, en compliment del que estableix l'article 26 dels Estatuts, ha acordat convocar l'Assemblea General Extraordinària, que se celebrarà al Saló Noble del Club el proper dia 7 de març de 2023, a les 18:30 hores en primera convocatòria, i les 19:00 hores en segona, amb el següent ordre del dia:

1r.- Petició de declaració d'utilitat pública de l'entitat esportiva Reial Club Marítim de Barcelona.

2n.- Presentació i aprovació, si s'escau de les propostes de modificació de les regles complementàries als estatuts del Reial Club Marítim de Barcelona relatives a l'accés i ús de les instal·lacions.

Rebeu una salutació ben cordial,

Barcelona. 21 de febrer de 2023.

Miquel Delclòs i Saló

President de la Junta Directiva Reial Club Marítim de Barcelona

ACTA D'ASSEMBLEA GENERAL EXTRAORDINÀRIA 2023

Prèvia, legal i degudament convocats tots els socis del Marítim, es reuneixen en el lloc i data indicats a la convocatòria, per debatre els temes proposats en l'ordre del dia, essent l'ordre definitiu el recollit a la present Acta.

La taula de l'Assemblea està composta pels següents membres de la Junta Directiva: Sr. Miquel Delclòs (President), Sr. Francesc Santanach (vicepresident primer); Sr Jordi Bosch (vocal de creuers)

A les 19.00 hores els assistents donen per vàlida la reunió. El President obra la sessió en segona convocatòria donant les gràcies als socis per assistir, passant a debatre els temes proposats i prenen els següents acords.

PRESIDENT :

Bona tarda a tots. Moltíssimes gràcies per venir. M'agrada que hi hagi tant de quòrum. És una de les coses que fan que el club sigui vital, el fet que els socis hi siguem.

Constituïm aquesta assemblea extraordinària. Hem convocat aquesta assemblea amb dos punts.

Queda constituïda la mesa amb mi com a president, el Francesc Santanach com a vicepresident i com a vocal el Jordi Bosch.

Com sempre fem a totes les assemblees, l'assemblea es grava de manera que després se'n pugui transcriure a l'acta. Per tant, després qualsevol persona que pugui parlar li demanarem que primer digui el seu nom i després parli.

Avui hi ha dos punts. El primer és la petició de declaració d'utilitat pública de l'entitat esportiva Reial Club Marítim de Barcelona. I el segon és presentació i aprovació si s'escau de la modificació de les regles complementàries els estatuts del Reial Club Marítim de Barcelona relatives a l'accés i us de les instal·lacions. De fet, el segon punt vol dir que parlarem del bar.

Anem al primer punt. No sé si coneixeu què és això d'una entitat d'utilitat pública. Us en faig cinc cèntims: Hi ha entitats que són d'utilitat pública i això els permet a nivell fiscal unes condicions específiques.

Així a prop tots coneixeu l'Església. L'Església catòlica és una entitat d'utilitat pública. I gràcies a això, per posar un exemple, no paga IBI. El mateix passa, per exemple, amb Òmnium. Segur que aquí n'hi ha uns quants que sou socis d'Òmnium. És una entitat d'utilitat pública. Segur que molts, a l'hora de fer la declaració de la renda, presenteu un certificat amb les quotes d'Òmnium i allò us desgrava de la renda.

El fet de ser una entitat d'utilitat pública, de cara a aconseguir la concessió, són més punts. I això ens permet estalviant els 30.000 euros d'IBI que paguem cada any

i que us pugueu desgravar una part de les quotes de soci que pagueu.

De fet, en el seu moment ja vam presentar tota la documentació necessària per esdevenir una entitat d'utilitat pública i la Generalitat ens va dir que necessitàvem també l'aprovació de l'Assemblea. I per tant estem aquí perquè puguem tenir un acta o no de la sol·licitud d'utilitat pública.

Hem demanat al despatx d'advocats que ens fes un resum de què ens implicava sobretot a nivell d'impostos: A efectes tributaris del fet de ser una associació d'utilitat pública.

A nivell de socis: els socis podran deduir les donacions i les quotes socials en els següents percentatges:
Un 80% fins a l'import de 150 euros. O sigui, pràcticament la quota de gener. Un 35% per l'import restant.

Això què vol dir? Dels 1.200 euros que costa ser soci del club ens podem deduir un 80% dels primers 150 euros i un 35% de l'impost restant a la vostra declaració d'Hisenda.

Això no vol dir que ho hagueu de fer, sinó que ho podeu fer. Si algú li vol explicar a Hisenda que és soci del Club Marítim no cal que ho faci, però si algú vol fer es podrà deduir aquesta quantitat.

El mateix que tenim com a persones les empreses també es poden deduir una part. El que està pagant la quota de soci o l'amarrament a través de l'empresa també es podrà deduir una part.

A nivell d'IVA, era una de les coses que em preocupaven especialment. Una cosa és l'IVA que facturem i l'altra l'IVA que suportem. Si hi haguessin canvis en l'IVA que suportem, que vol dir que paguem els nostres proveïdors, això ens podia costar molts diners, però no és així. No hi ha modificacions en l'IVA suportat. A més ens estalviem tot el tema de ITP i AJD, que les entitats d'utilitat pública n'estan exemptes.

I el més important de tots, l'impost sobre Bens i Immobles. No ens afecta. El que ens afecta és l'excepció de l'impost sobre Bens i Immobles.

Fins ara, pagàvem uns 30.000 euros l'any que deixarem de pagar.

Amb el qual tenim aquest avantatge. I l'IAE tampoc el pagarem.

Per tant, aquest és el primer punt. Jo penso que sobretot és important perquè el fet de ser entitat d'utilitat pública de cara a tenir una nova concessió, podem aconseguir que ens doni punts que no els doni a possibles competidors. Per mi aquest és el punt més important; i econòmicament també ens surt a compte.

Passem ronda de preguntes.

Lola Sando:

Jo tampoc soc coneixedora de la legalitat de tot això. Tenim alguna obligació? Quin tipus d'obligacions tenim al fet de ser una entitat d'interès públic? Hem de complir alguns tipus de requisits?

President: no

Sòcia: Si ho votem d'aquesta manera, no hauríem de posar la signatura i el número de socis?

President:

Si posem la firma i el número de socis, deixa de ser secreta.

Jordi Orduña: 30 anys de soci. Què esteu buscant amb el tema aquest del bar? I demano la dimissió de la Junta.

Soci: Jo no fa 30 anys que soc el soci. Fa 62. Voldria tenir una informació: Fins ara ens has explicat els beneficis que ens estalviaríem als socis de la nostra imposició fiscal. Però el marge d'això deu haver-hi algun factor negatiu, m'imagino. Perquè si no, això és la glòria divina. Jo crec, sincerament, que hauríeu d'explicar, a part de la reducció d'impostos, hauríeu d'explicar una cosa important. A què s'obliga el club respecte als socis i a la societat en general?

Sonia Güell: Vull fer només una justificació del meu vot a favor d'aquesta iniciativa.

I també un agraïment al Toni Masriera, que va ser el president, va iniciar aquest expedient i va tenir la idea que es plantegés aquest procediment. Crec que és una cosa bona pel club.

Puc respondre, si em permetes, del tema de les obligacions a les que assumeix el club en virtut d'aquest estatut. Són obligacions que, per altra banda, estan perfectament alineades als nostres valors i al nostre, justament, article 1er dels estatuts, perquè el que ens obliga és a incentivar la pràctica d'activitats d'interès general.

Amb la mesura que el club ja, des de fa molts anys, s'interessa per les escoles, s'interessa per els col·lectius amb especial vulnerabilitat, amb aquesta mesura crec que estem perfectament alineats. És la gran obligació que tenim, és la primera i principal.

Des del punt de vista econòmic, potser el Toni ens podrà fer un detall major sobre si hi ha alguna obligació específica en relació a l'adquisició d'aquest estatut, però no dubtem que els beneficis que correlativament s'obtenen justifiquen el vot a favor.

També m'agradaria dir que amb el tema dels beneficis fiscals, no oblidem que ja tenim una figura que permeten aquests beneficis fiscals, o pràcticament iguals dels que molts socis s'han aprofitat com és la Fundació Marítim. La Fundació Marítim ja ens dona aquesta opció en quant a l'impacte sobre l'IRPF. Només volia dir això. Gràcies.

Toni Masriera:

Gràcies Sònia. Jo no tinc res a afegir sobre el tema. Crec que ha estat molt correctament explicat els aspectes fiscals i també el que significa des del punt de vista dels socis.

Les entitats que tenen reconegut l'interès general són entitats que, a més de beneficiar els seus associats, també tenen alguna forma de beneficiar la resta de col·lectiu que pot ser, com has dit, per exemple, fer activitats que beneficien els nens i nenes de la xarxa d'escoles municipals.

Com que ja ho fem, pensem que tenim dret a tenir aquest estatus i aquest reconeixement i res més a afegir que s'ha de fer al meu enteniment.

President:

Moltes gràcies a tots dos. Només disculpar-me per no haver dit al principi que ho havíeu començat vosaltres mentre continuem el projecte. Per tant, disculpes.

El que ens pot passar és que ens ho deneguin perquè, com que dius que això és molt bo i molt maco, ens diguin que no teniu dret a ser entitat de bé públic.

Hem fet recerca en aquest sentit. Ho hem mirat del dret i del revés, ja ho vam mirar ells, van decidir que això era bo i valia la pena, ho hem tornat a mirar nosaltres, hem arribat a la mateixa conclusió. I l'única falta és que vosaltres hi estigueu d'acord.

Més dubtes, més preguntes?

Hola, Marta Porter:

Primer m'agradaria queixar-me o lamentar-me que no ens hagueu passat per escrit això perquè ens ho haguem pogut estudiar per després d'allò. Ho he fet ara, curra cuita.

Obligacions segons la Generalitat és que tots els comptes del Club s'hauran d'entregar a la Generalitat, al departament corresponent, amb sis mesos de marge perquè d'alguna manera els puguin auditar i veure que tot és conforme.

O sigui que d'alguna manera jo també crec que ens beneficia perquè hi ha un control de transparència en aquest sentit.

I el que aconseguim és això, beneficis fiscals, això molt resumit i assistència jurídica gratuïta amb coses que puguin passar.

Però em sembla important dir que també la Generalitat d'alguna manera controla els comptes de les entitats declarades d'utilitat pública. Gràcies.

Sòcia:

Ya que es una Asamblea extraordinaria, creo que es bueno también indicar cuántos socios son presentes y qué mayoría necesitamos.

President:

Ahora nos dirán cuántos somos. En principio las votaciones funcionan por mayoría simple.

Socio::

Me gustaría simplemente escuchar desde el presidente o la Junta qué obligaciones vamos a tener si vamos a tener este Estatuto de Utilidad Pública. He visto algunos socios que se han dicho cosas pero me gustaría escuchar directamente para entender qué comporta esto.

President:

Como muy bien ha dicho Sonia Güell antes, a nivel de normas del club, estatutos, no hemos de cambiar nada.

Si tuviéramos que cambiar algo, en este momento habría un punto 2, que sería "modificación de los estatutos para adecuarnos a la utilidad pública de la entidad". Eso no lo tenemos que hacer. Nosotros los estatutos no los tenemos que cambiar.

A nivel fiscal hemos comentado las ventajas que teníamos y a nivel de presentación, ahora Marta nos ha explicado que tenemos que presentar las cuentas del club a la Generalitat, pero ya las estamos presentando en un montón de sitios con lo cual no vendrá de uno.

Anem a votar. Per aquest punt ho fem fàcil. Podem recollir les paperetes.

VOTS:

Persones que estiguin en contra de la petició de declaració d'utilitat pública de l'entitat esportiva del Reial Club Marítim de Barcelona: 1

Vots en blanc: 3

Per tant, la resta estem a favor. Ara ens diran quan som.

Tothom està d'acord que ho fem d'aquesta manera? Sí

En aquest moment el que farem també és recollir una papereta per persona.

Per tant, ara tots agafeu una papereta i la tireu endavant i les comptarem també perquè sabrem quantes paperetes hi ha a la sala. Moltes gràcies. Seguim amb el segon punt.

Suposo que tots estarem d'acord que el bar és el cor del club. Hi ha gent que no hi està d'acord. Alguns pensem que és molt important que el Club disposi d'un bar on puguem prendre'ns una cervesa, on puguem dinar els dissabtes i els diumenges aprofitant la fantàstica terrassa que tenim i fer-ho a un preu raonable amb una qualitat raonable.

Segur que hi ha gent que no hi està d'acord. Però alguns, i a la Junta penso que aquest sentiment sí que és majoritari, volem disposar d'un bar que funcioni. Perquè el bar és el punt de trobada dels socis. I per tant, que funcioni el bar és molt important. Alguns esteu d'acord amb això, suposo.

També estarem tots d'acord que actualment no és així. Més o menys grau, però segur que tots li posariem mala nota si haguéssim de votar al Google els punts que dona el Bar del Marítim, n'hi posariem pocs.

I per tant, és un tema que hem de mirar de resoldre. La solució fàcil, ràpida i que de seguida ve és canviar de proveïdor. Fem fora aquests i en busquem uns altres. Però llavors fas una mica de reflexió i dius si fem això, però probablement d'aquí tres mesos tornarem a estar igual.

Per què? Perquè amb els últims proveïdors tots ha acabat passant el mateix. L'últim ens va deixar penjats. El d'abans el vam haver de fer fora perquè a nivell de salut no complia.

Els que fa 60 anys que esteu al club i a tots els clubs que he anat preguntant el problema sempre és el bar. I quan vam buscar aquest proveïdor que hi ha ara va ser perquè l'anterior ens va deixar penjats a mig estiu. Va passar per aquí molta gent; però no els interessava gestionar el bar perquè som un Club.

Perquè els que estan en el sector saben que als clubs els bars no hi guanyen diners. Per què? Perquè sempre tenen molt pocs socis i a més a més volen pagar poc.

I en els que això no ho sabien i venien, el primer que deien és que "la cuina la teniu a baix!. I ja no ens feien ni oferta. I van haver aquests que amb més ànims que amb més ànims que amb capacitat, probablement, i amb molta il·lusion, perquè som el Marítim.

I portar el bar del Marítim a nivell d'imatge de marca sí que és "guai". Aquests ens van dir que sí.

I van començar a fer-ho. Més o menys en cert, amb moltes ganes, fent propostes interessants, que en general tenien poca resposta dels socis, sobretot al principi.

I va haver un moment que van dir que nosaltres marxem. De fet, si encara no han marxat, és perquè fan altres serveis que els hi permeten no perdre tants diners. Com el dinar que vam fer dijous passat, que vam portar aquí el president del Port i el director general, etcètera. O altres actes que, per exemple, durant el Mobile van estar alimentant tots els treballadors de Telekom. Gràcies a aquestes coses que van fent, el fet que ara estem llogant espais, això els permet seguir aquí.

També hi ha un caramolet molt maco, que és que d'aquí un any i mig hi haurà la Copa Amèrica i si ho fem bé podem guanyar-hi molts diners tots, inclús el bar.

Amb ells tenim un contracte que els podem dir que no continuïn amb un preavis de tres mesos, que és el mateix que tenen ells abans de marxar, ens han de donar tres mesos. Amb això no estem casats amb ells per sempre. Per tant, podríem decidir avui que els fem fora i d'aquí tres mesos ja no hi serien. Aquest és com està aquest punt.

En l'últim contracte que vam signar amb ells, vam afegir un punt que per nosaltres era molt important, que és que havien de ser transparents amb la caixa que feien.

Bàsicament, ens havien de donar accés al seu sistema de facturació. Per tant, ara nosaltres sabem exactament quants cafès, quants menús, quantes cerveses ens prenem al bar i sabem els seus números.

I és veritat, no funciona. La realitat és aquesta, no funciona.

Qualsevol empresari veu els números i diu "jo aquí no hi poso un duro". Perquè consumim poc. Potser perquè no ho fan bé, però també és veritat que el problema és que són pocs. Els diumenges sí que consumim, però de dilluns a divendres això fa eco. En general, de dilluns a divendres hi ha molts dies que hi ha un menú, dos menús, tres menús... Aquesta és la realitat que tenim.

Volem que el bar ens doni un servei millor. Però a l'hora d'oferir, tenim la cuina a baix i a més a més ens gastem poc.

A partir d'aquí, hem de fer alguna cosa que sigui diferent. Podríem agafar un bar i que serveixi cervesa i entrepans freds. Seria una opció.

Però potser podem crear unes condicions diferents perquè fins i tot el club pugui guanyar diners amb el bar. El bar de dalt ens paga uns 100.000 euros cada any.

De la mateixa manera que amb el restaurant de Dalt guanyem diners, segons com ho gestionéssim aquí baix, potser podríem guanyar diners també.

A partir d'aquí, nosaltres fem una proposta. A mi m'hauria agradat molt poder venir a una assemblea com aquesta amb més informació.

Bàsicament farà uns vuit mesos o una cosa així. Vam dir que anéssim a fer un experiment, una prova. Anem a veure què passa si durant un temps deixem que als migdia de dilluns a divendres vingui gent de fora a dinar al bar.

Un grup important de socis no hi va estar d'acord i per tant no ho vam arribar a posar endavant. Havíeu fet una recollida de signatures, per tant nosaltres ho vam paralitzar i no ho vam fer.

Segons com interpretis els estatuts, no es pot obrir i fer una prova probablement tampoc es pot. Per tant no ho vam fer. I per tant no en sé el resultat d'una prova d'aquest estil. Sinó ara us podria dir com hauria anat.

A partir d'aquí, podem fer una prova.

El que hem escrit que es podrà permetre l'entrada a no socis a la zona de bar i terrassa els dies laborables de dilluns a divendres no festius al migdia per utilitzar el servei de bar restaurant.

Aquesta és l'única part que necessitem que vosaltres proveu. Però el nostre projecte va més enllà. Què necessitem? Eliminar les escales; perquè no complim unes quantes coses de seguretat i salut. La cuina de baix tampoc hi ha compleixes normatives que ha de complir. Per tant, a la cuina de baix no la podem fer servir com a cuina.

Necessitem fer una cuina aquí dalt. A la sala d'entrenadors convertir-la en cuina. I ja tindrem una cuina al darrere del bar.

Això permet diverses coses: Primer, que els plats no pugin escales. Permet que quan hi ha poca gent al bar una sola persona ho pugui gestionar.

Estem parlant d'un pressupost del voltant de 50.000 euros. És un pressupost important però és assolible. Seria una amortització d'uns 10.000 euros l'any amb els anys que ens queden.

Aquesta seria la primera part. La segona és com es guanya la vida el proveïdor. Bàsicament que als migdies de dilluns a divendres, que és quan aquí hi ha menys gent, pugueu obrir a que vingui gent de fora a dinar. Seria una possibilitat.

Una altra possibilitat que ens ha ocorregut és fer com fan al Nàutic: Que cada soci compri cada mes dos menús. Els nostres menús no són a 36 com al Nàutic, són a 14 per tant sumar 28 euros més a la quota de soci cada mes. Però són 28 euros que et menges.

No estem tancats a altres opcions. Nosaltres el que necessitem és poder-li dir al restaurador que vingui que es guanyarà la vida.

Si algú de vosaltres proposa alguna altra opció que a la Junta no se'ns ha acudit, parlem-ne.

Aquest és bàsicament el resum.

Ara si voleu obrim torn de paraules.

Santi Pérez:

No m'agrada perquè passo de convertir-me en un soci a convertir-me en un usuari del club. Però és que no m'agrada perquè no sé on voleu anar.

Teo Moyano:

La pregunta que faig és si el problema és que no els surten els nombres. Algú se'ls ha ocorregut dir-l'hi. Procureu fer-ho una mica millor, hi ha un preu raonable i algú millor potser no. A part, tenim un problema més greu de seguretat.

President

El tema de la seguretat sí que l'hem pensat. Aquí tenim pressupostos de la cuina, un plànol de la possible cuina...
Hi ha persones que no són sòcies que entren al club. Han passat coses que no haurien d'haver passat per manca de seguretat. Però també és veritat que la seguretat és una incomoditat. M'explico.

Tots ara, a l'hora d'entrar al telèfon, poseu password. A casa, si no haguéssim de portar les claus a la butxaca i deixar-nos a les cada tres dies la porta de casa oberta, viuríem més feliços. Però sabem que hem de tancar la porta de casa amb clau. Com que serà incòmode, suposo que totes les juntes, per això mai n'hem posat més. I tampoc és molt difícil.

Què ens caldria per millorar la seguretat? Ens caldria posar seguretat en algunes portes. Aquí no parlem de diners, és una cosa que es pot fer ja. No cal canviar els estatuts, no cal canviar res per fer-ho.

Serà una incomoditat perquè vas carregat, vols entrar coses i ara m'he d'anar a la clau i serà una incomoditat.

És qüestió de trobar l'equilibri entre la seguretat i la comoditat.

Pel que fa al bar, sens dubte que hem anat a trobar el mal proveïdor, però sempre han tingut el mateix problema.

Sonia Güell:

Soc perfectament conscient, per raons òbvies, de la dificultat que comporta donar amb la clau bona i exacta amb un servei de restauració aquí dins el club. Aquí el concepte bàsic que s'ha de tenir en compte és que això no és un negoci, és un servei, és un servei al soci. L'adequació del servei al soci s'ha d'ajustar de tal manera que aquest nivell de costos, despeses i beneficis sigui el millor possible. Totes les juntes precedents hem tingut aquest problema, però ens hem anat sortint.

El que proposeu ara és una prioritització absoluta del negoci per sobre del que és realment el club. El club és una entitat privada, sense ànim de lucre, amb uns espais reservats o exclusius dels socis.

Aquí hi ha primer un problema de caràcter funcional o logístic, que és el tema de la seguretat. No és cap secret que els clubs en general estan preocupats pels temes de seguretat, i vosaltres també.

Justament és el contrari, la tendència a nivell de juntes directives és a protegir més el club, no a establir espais encara més oberts.

Per una altra banda, aquí hi ha un espai obert del públic, que és el restaurant de dalt, que és del club, que per cert tenia una sala, la sala Vitàcora, que és dins el contracte de lloguer que va negociar aquesta Junta. Per tant, hi existeix un espai obert al públic.

Potser ens hauríem de focalitzar en entendre que això és un servei, que potser no cal servir un menú complet, sinó plats combinats molt senzills, amb producte fresc i molt bàsic.

Potser ens teníem que plantejar de fer aquest servei nosaltres mateixos, contractant un cambrer, un cuiner bàsic, que ens donés aquesta oferta.

Jo crec que obrir el club al públic és un enorme error, primer per aquesta raó, la qüestió funcional i logística, després també per un problema de fons perquè la veritat és que aquest plantejament que heu fet,

totes aquestes obres, em pregunto de quina manera estan alineades, si és que existeix, al famós pla director necessari per poder enfrontar la renovació de la concessió.

Queden 4 anys i se suposa que ja hauríem de tenir un pla dirigit a la reforma integral que necessitarà aquest club per adequar-se a la renovació de la concessió.

Tots sabem que hi ha uns paràmetres de naturalesa, de sostenibilitat, de cost energètic, d'estalvi energètic, etcètera, que haurem de fer front.

Tot això em sembla una mica, perdona l'expressió, un "parche" al damunt d'un interès superior que té el club ara mateix, que és plantejar-se com vol enfrontar la renovació de la concessió i a partir de quin pla de viabilitat, quin pla financer i quin pla d'obres.

I en últim lloc, jo veig aquí un problema tècnic. Aquí hi ha companys i companyes que són juristes que em corregiran si m'equivoco. Però el que heu plantejat és una reforma del reglament.

I el reglament és una norma de rang inferior als Estatuts. Els estatuts tenen un article que és l'article 14d on s'estableix l'ús exclusiu de les instal·lacions els socis i els seus acompanyants. Aquesta reforma del 14 no l'heu plantejada. Per tant, encara que s'aprovés, seria inaplicable.

Crec que ens hem de focalitzar molt seriosament amb la idea que això és un servei i que cal fer un esforç enorme, però com han fet altres juntes precedents perquè es continuï donant aquest servei sense malmetre l'essència del nostre club. Gràcies.

Santiago Mallen:

Jo no vull fer un comentari perquè crec que hauríem de centrar una mica el tiro. No volem fer un negoci però els operadors no es poden guanyar la vida.

Aquí a ningú li sortiran els números. Ara, l'opció de fer una cuina aquí, d'assumir unes nòmines, uns plats combinats, i donar el servei és que crec que és l'única sortida.

O és aquest plat o obrir un restaurant.

Suposo que hi ha d'haver algun tipus de llicència, permís, etcètera, tal com estan avui les coses amb l'administració. Parlem de la Generalitat.

Lluís Salvadores:

La situació actual és lamentable. L'altre dia vaig estar 20 minuts esperant que em servissin.

Per tant, el que hem de veure és com millorar aquest servei. Si dintre de la millora d'aquest servei hem d'obrir a gent de fora, jo soc partidari.

Per què? Ens donaria una propaganda que no tenim, sempre quan tinguem una bona restauració.

O els de dalt es fan càrrec del de baix, com feia fa molts anys, i va funcionar molt bé o fer un self-service. .

Tomasso Vespa:

¿Alguien de vosotros ha salido de lunes a viernes a la hora de comer en el Mare Magnum? ¿Por qué no hay nadie?

Es que hay 25 bares y están todos completamente vacíos.

Yo he comido ahí hoy y éramos cuatro personas. En el bar de al lado había dos.

Si hubiese un flujo de gente decente entonces el proveedor va a contratar dos o tres personas más, va a dar un servicio más rápido, más eficiente, mejor y todo bien, todos contentos.

Pero el resultado es que van a entrar aquí dos personas al día, tres personas, cuatro personas. Vamos a tener la misma persona una sola, el mismo servicio de mala calidad y el resultado es que vamos también a encontrarnos las reseñas en Google que dicen que el Marítim es un desastre.

Si la gente no viene la calidad no sube y si la calidad no sube la gente no viene y vamos simplemente a perder la reputación del club.

Y entonces quizás habría que hacer un business plan de lo que es contratar de verdad dos personas que estén aquí a nómina, como tenemos los marineros, y ofrecer algo muy sencillo

President:

Vaig a contestar punt per punt: Sí que tenim projecte. I sí que tenim objectius. S'ha presentat aquí un projecte, amb moltes idees, una de les quals és la de posar la cuina exactament aquí al darrere.

Això no ens ho inventem, això neix d'un projecte un projecte amb cara i ulls i pel fet que hi ha moltes coses a discutir, estem organitzant uns grups de treball formats per persones de la nostra Junta, de la Junta Anterior, per poder dirigir el club cap a aconseguir la nova concessió, que és el més important.

Per tant, com ja he dit alguna vegada, el més important és que treballem tots junts per trobar solucions.

Nosaltres aquí estem fent un intent, més o menys encertat, de trobar una solució a un problema. I el problema és que el bar no funciona.

Tots els Clubs té el mateix problema. Això de contractar dues persones per portar al restaurant és el que fan al Nàutic des de fa una pila d'anys. Però si no fos que estan obligats a comprar els dos tiquets, no ho farien mai.

Gestionar persones en l'entorn de la restauració és especialment complicat. Nosaltres som un club, no som una empresa que es dedica a portar restaurants. Que potser ho podríem fer millor que una empresa que es dedica a portar restaurants. Com a mínim tinc els meus dubtes.

Quan una persona que tu contractes no funciona l'has de d'acomiadar. És molt més complicat que enviar d'operador.

No li has de pagar indemnitzacions si fa 3 anys que està aquí. Són despeses fixes que t'estàs carregant. És una gestió de compres. És afegir una empresa més en aquí. Algú ha dit que el millor seria que els de dalt portessin el bar, completament d'acord.

Però és una cosa que no és possible. Per què? Perquè actualment els de dalt, que si vens cada migdia està ple tots els migdies,

allà està buit, aquí està ple sempre. I venen fins aquí, tenim pàrquing, la gent ve i menja, tenim la millor terrassa a Barcelona. No som capaços d'omplir-la?

El més important és aconseguir, l'Antoni Masriera, quan estàvem aquí dinant amb el president del port, després que marxés, diu que hem d'aconseguir passar de 650 a 850 socis.

Per passar de 650 a 850 socis, hem d'oferir més bons serveis. Hem d'aconseguir fer més cursos de REM, fer més activitat de vela lleugera, etc. I, òbviament, tenim un bon servei de restauració.

En aquest moment tenim la sort que el servei de restauració d'aquí dalt és restaurant nostre, també. Podeu pujar, menjar i si menja la mar de bé, no al preu que ens agrada, potser, però si menja molt bé. I és el nostre restaurant, segueix sent el nostre restaurant.

Però si, a més a més, tenim una altra activitat complementària a un altre preu, a un altre nivell, i que s'hi menji bé, és probable que també hi vingui.

I probablement el nivell del que voldrien no és un plat combinat o un self-service. Que potser acabem oferint un self-service. Però a mi em sembla que anar al self-service ens queda una mica lluny a la majoria.

I és absolutament veritat. En aquest moment el bar de dalt, el restaurant de dalt, té un contracte a 20 o 25 anys amb unes tarifes molt i molt bones.

I amb unes condicions inicials amb el contracte inicial que ens posaven en risc, en moltes coses. I era un contracte assignat que no es podia modificar, no es podia denunciar, és el que hi és. I és així i es va assignar amb unes condicions absolutament infinitament difícils.

I per tant segur que cap de nosaltres hauríem aconseguit fer-ho millor. Bàsicament quan va començar el Covid, els que hi havia en van marxar. Ens quedàvem sense cap mena d'ingrés del restaurant de dalt.

I vam tenir la sort que van aparèixer la gent de Tragaluz i van signar perquè les condicions eren molt favorables, perquè si no, no haurien signat.

En el contracte hi havia una cosa que ens aixafava tot el projecte. Nosaltres teníem dret a la sala bitàcora de la una del migdia a les set del vespre, tots els dies.

I això els aixafava completament el pla. I vam aprofitar això per millorar el contracte. Especialment per tancar alguns punts que ens posàvem en risc. Com per exemple que en el contracte que tenien signat complint-lo podies muntar un bar de copes.

Nosaltres teníem una certa por que no ens muntessin un bar de copes. I això ho vam treure. Vam treure totes aquelles coses que vam aconseguir, vam estar lluitant una colla de mesos.

Per protegir-nos d'aquests fets. Encara n'hi ha un que no vaig aconseguir tancar, que ens posa en molt de risc. I ells tenen dret a traspassar els drets sobre el restaurant a un tercer i nosaltres no hi podríem incidir.

Nosaltres tenim control sobre el nom i la imatge. I a més a més ara ha de ser un restaurant.

Recopilo els temes: La primera, les escales. La resolució de les escales és fer la cuina aquí darrere. La segona són els ingressos. Les dues coses tenen avantatges inconvenients. Hem fet una mica d'anàlisi i ara us el llegiré. Els ingressos tenen dues problemàtiques: Una és que són baixos i la altra és que són absolutament irregulars.

Soci:

Jo crec que ara el millor seria el model del nàutic: Pagar entre tots els socis.

Ja ho sé que em direu que pagar entre tots els socis.

Un bon cuiner i potser estem a 30 o 40 euros al mes i ens fa un menú molt bé, crec jo.

Però obrir el club, obrir el club de la gent de fora, no vindran.

I com fa temps pujaran pels vaixells

Magda Molist:

Jo crec que al bar l'única solució és que ens oblidem dels menús; que es facin aperitius entre pans i s'ha acabat. La cuina no està en condicions.

Durant la setmana la gent que està a la ciutat, em refereixo a l'altra part del port, no venen aquí.

Segon: el tema de seguretat. Si això s'obre, quina seguretat hi haurà que la gent vingui a dinar aquí i no se'n vagi a la piscina? La piscina l'any passat va estar completament descontrolada. No hi havia cap tipus de control.

Sílvia:

Potser hauríem de fer ja d'una vegada un pensament i dir que aquest bar serveix pel que serveix i no serveix per altres coses.

Jo tampoc crec que obrint vingui aquí molta gent a dinar perquè no milloren el servei.

Millor que tinguem un bar senzill per fer coses senzilles i si som socis d'un club i això costa uns diners, també ens podem permetre anar dinant a dalt. Perquè si tot ho volem tan barato no sé per què estem aquí com a socis i pagant una quota. Per tant, tinguem un bar senzill que cobreixi les prestacions d'aquesta labor social d'estar tots junts i poder xerrar i menjar alguna coseta i quan vulguem dinar ens anem a dalt.

Ricard Serrà:

Primer de tot dir-vos que el club m'il·lusiona moltíssim. té molt potencial, es poden fer mil coses i estem perdent el temps en moltes coses que podem fer aquí.

Com a soci nou arribo aquí i hi ha moltíssimes mancances que cal solucionar, com les instal·lacions, els vestuaris, les dutxes, les aigües, mil coses que passen que jo com a soci nou va bastant mal tindre un club així.

Ja sé que estan present per poder-ho fer, però n'hi ha que fer uns recursos i uns diners per poder-ho fer. També s'està pensant noves fórmules per fer-ho.

El club ha de fer una millora en moltes coses per poder portar socis. Socis que puguin estar al club en bones condicions. Quan estem parlant del tema de restauració, estic d'acord que fer una cuina aquí és un pas endavant.

Hem de valorar si obrim les portes o no, però una cuina aquí és un millor servei per nosaltres. S'ha de fer un pla estratègic; que ja s'està pensant.

Fer una cuina nova i decidir com ho fem, si busquem obrir portes o el que fem és buscar un servei millor que nosaltres és decidir-ho.

Com a resum, el més important és la concessió. Per aconseguir la concessió necessitem moltes coses. Necessitem un projecte, uns comptes sanejats, una capacitat d'inversió, necessitem més socis. Per aconseguir més socis hem de donar més i millor servei.

President:

El servei de restauració, des del punt que tenim dos restaurants en aquest moment, em sembla que el servei de restauració forma part dels serveis del club.

Per tant, que funcionin és una obligació de la Junta. El que pretén aquesta Junta és aconseguir que aquests serveis funcionin. Algunes tenim la potestat de posar-les en marxa unilateralment com a Junta, i altres necessitem el permís dels socis. I és per això que estem aquí.

Per un costat, perquè és molt bo entendre i escoltar totes les sensibilitats que hi ha perquè són enriquidores.

I per l'altre perquè és absolutament necessari. Molts de vosaltres esteu absolutament en contra en aquesta proposta. I d'altres que també probablement hi esteu a favor.

Llavors, el que farem és votar-la. Voldria recordar dues coses. Ai, si m'equivoco d'ordenador malament. Llavors, el que us estem demanant és afegir aquest 1.7 en el reglament que digui que es podrà permetre, que no vol dir que dilluns ja estarà obert, no.

És que es podrà permetre, vol dir que la Junta podrà decidir o no, permetre l'entrada a no socis a la zona de bar i terrassa els dies laborables de dilluns a divendres, no festius, a migdia per utilitzar el servei de bar restaurant.

L'únic que se us està demanant és que la Junta pugui decidir si ho fa o no ho fa.

Sonia Güell:

Només vull que consti amb acte dues coses. Una, que aquesta potestat és modificar la decisió sobirana de l'Assemblea en quant a un canvi de destí sobre els usos del club per bascular-lo cap a l'eventual decisió de la Junta quan ella ho consideri per oportú.

I en segon lloc, vull que consti amb acte que en el cas que sortís favorable aquesta votació és inaplicable perquè això és un reglament i té un rang jeràrquic inferior als estatuts i és, per tant, contra el article 14, lletra i lletra.

De fet, ja ho havies comentat abans que potser aquesta no és la manera de fer-ho.

President:

Farem aquesta votació. Poden passar dues coses: que després aquesta votació no sigui vàlida, però com a mínim ens servirà per saber què opineu.

A partir d'aquí, això ens donarà molta informació perquè si ja no esteu a favor, no caldrà que fem res més.

Si esteu a favor però després no és vàlida, què passarà?

Que en l'Assemblea Ordinària que tindrem d'aquí dos mesos plantejarem la mateixa pregunta d'una manera diferent que sigui vàlida com toca.

Anem a votar:

Heu de marcar d'alguna manera el sí o el no que quedi clar quin és el que voleu.

Cada persona passarà per aquí i ficarà la butlleta a la urna perquè després no diguin que no hem tingut en compte no sé què.

Per tant, jo us diria que de manera ordenada i àgil ens anem aixecant per files.

El recompte el farem just després i us podeu quedar tots els que vulgueu. Gràcies per haver vingut.

Resultats

Total 96 vots.

54 no

38 sí

4 en blanc.

Gràcies a tots i a totes per venir.